

Közös szívvel és lélekkel otthonról – haza

(HAT-KP-1-2022/1-001300-VAL-ELS/001)

2023. május 2-án reggel 6 órakor nagy izgalommal indult útnak a 7. b osztály és kísérői.

Közel 500 km-es utazás után a Király-hágón át vezetett utunk a szépséges mezővárosba, Nagyváradra, ahol tapasztalt idegenvezetőnk, Gellért bácsi kalauzolt minket a Főszékesegyházba, majd megcsodálhattuk a Püspöki Palotát, Szent László királyunk szobrát és győri hermájának élethű másolatát. Ezután megnéztük a belváros jellegzetes épületeit és a Vármúzeumot.

Utunkat Zsobok irányába folytattuk. A csodás kis falucska szintizsita magyar ajkú, református lakói példás összefogásról tettek tanúbizonyságot. Tiszta, takaros porták sorakoztak a településen. Erzsike néni nagy szeretettel és hatalmas mennyiségű túrós batyuval várt minket. Amíg falatoztunk, bemutatta Kalotaszeg néprajzát, hagyományait és a máig megőrzött csodás népviseletet. Innen átsétáltunk a gazdag falfaragásokkal díszített református templomba.

Innen már Mezőmadarasra vitt az utunk, ahol Izolda néni és csapata várt minket igazi magyaros vendégszeretettel, finom vacsorával és kényelmes szállással.

A bőséges reggeli után Levente bácsi vett minket szárnyai alá, hogy megismertessen a mezőszéki településszerkezettel, a környék történeteivel. A Tordai-sóbányánál helyi idegenvezető vette át a szót, és mindent elmondott, megmutatott, ami a kialakulásától kezdve történt a bányában. Elképesztő látványt nyújtott a 140 méteres kürtő, amelynek fala márványhoz hasonlított.

A bányából a Tordai-hasadékhoz igyekeztünk, ahol szembesültünk vele, hogy milyen monumentális sziklák közé érkeztünk. Mintha az óriások földjén jártunk volna. Izgalommal, félelmünket legyűrve tettük meg az utat a hasadékban, melynek Szent Lászlóhoz fűződő mondáját is megismertük. Fáradtan, de tele élménnyel érkeztünk vissza szállásunkra, ahol már várt az ízletes rántott hús.

Harmadik nap Tünde nénivel folytattuk a kalandozást. Marosvásárhelyen a Kultúrpalotával ismerkedtünk meg, melynek történetében meglepő, hogy a Csaucseszku-rendszer alatt is a kultúrát szolgálta. A káprázatos Tükörterem freskói, üvegablakai a történelemről meséltek. Beosonhattunk a díszes koncertterembe is, ahol az esti Csajkovszkij előadásra próbáltak egy angol karmester instrukciói alapján, így a nyelvtudásunkat is tesztelhetjük.

Átsétáltunk a 17. században épült barokk stílusú épületbe, ahol a Teleki Téka található. Eredeti állapotában láthattuk az első könyvtárat, olyan különlegességekkel, mint a Függetlenségi Nyilatkozat korabeli másolata vagy a vizsolyi biblia egyik eredeti példánya. Az árkádok alatt átballagtunk a Bolyai Múzeumba. A két Bolyai élete, sorsa sok tanulsággal szolgált. A ház melletti téren tiszteltük a Bolyai szoborcsoport előtt, amely a Református Kollégium-Bolyai Farkas Elméleti Líceum szecessziós stílusú épületével szemben áll.

Már robogtunk is tovább, mert várt ránk Szovátán a világ legnagyobb helioterikus tava, a külföldiek által is ismert Medve-tó. A fürdőhely nemzetközi viszonylatban is megállja a helyét. Gyönyörűen kiépült, nyugodt környezet várja a pihenni vágyókat.

Korondon megcsodálhattuk a helyi fazekasság remekműveit. Érdekes a többszáz méter hosszan elnyúló kirakodóvásár. A Székelyudvarhely mellett levő Szejkefürdőn található a „legnagyobb székely”, Orbán Balázs Erdély-kutató sírja a két kopjafával, melyhez a domboldalt behálózó szépen faragott székelykapukon keresztül juthattunk fel.

A negyedik napot a Csíkszeredához tartozó csíksomlyói Kegyetemplomban kezdtük, ahol a református pap idegenvezető áhítattal mesélte el a katolikus kegyhely történetét, csodáit, meghökkentő relikviáinak történetét. A Ferenc pápa által adományozott arany rózsát, a csensztohovai Fekete Madonna kegyképének másolatát, Szent István és Szent László életnagyságú szobrait, az egyedülálló hatalmas mennyezeti glóriát, mely a Szűzanya különleges szobra felett van.

Csíkszereda központjában áll a Mikó-vár, mely a Csíki Székely Múzeumnak ad otthont. A helyi idegenvezető kalauzolt a székelyek életét bemutató kiállítótermeken, ahol autentikus berendezési tárgyakkal mutatták meg a régi korok szokásait, mesterségeit, az egyes tájegységek viseleteit. A várostörténeti kiállítás a közelmúltig vezetett végig látványos kiállítóterekkel, korhű jelmezekkel. Felfedezhettük Domokos Pál Péter történész, néprajzkutató relikviáit is, aki a Budapest XI. kerület Sopron úti általános iskola névadója. Az utolsó részben megismerhettük a hely szülöttének, Nagy István festőművész munkásságát, aki élete végén Baján élt, így róla nevezték el a helyi képtárat.

Gyergyószentmiklós felé haladva leróttuk kegyeletünket a „Madéfalvi veszedelem” áldozatainak emlékművénél, mely a meggyilkolt civileknek állít emléket.

Különös legendát hallottunk a következő állomás, a Gyilkos-tó megtekintése előtt, melynek hitelességét a látvány igazolta. Ami ezután várt ránk, azt el sem tudtuk képzelni. Ha a Tordai-hasadékban álmétkodtunk, akkor most lélegzetvisszafojtva figyeltük az utat, és hálát adtunk a sorsnak, hogy Tibor bácsi, a mindig nyugodt, készséges, profi sofőrünk vezeti a buszt. Egyre feljebb haladtunk a szűk, kanyargós szerpentinén, gyönyörködtünk a lélegzetelállító természeti csodákban. Fantasztikus ötlet volt, hogy a Békás-szoros egy szakaszát gyalog tettük meg. Az út szélén bandukoltunk fegyelmezett libasorban. Felettünk a hatalmas, égbe meredő sziklafalak, mellettünk a rohanó hegyi patak. Csak kapkodtuk a fejünket ennyi elképesztő szépség láttán. Megható volt a hozzá fűződő szerelmi történet legendája is.

A visszafelé vezető út már egészen békésnek tűnt a kalandok után. Hiába volt hosszú az út, mindenki csendesen szendergett. Szálláshelyünk felé haladva megtanultuk a Székely himnuszot, mellyel este a finom vacsora után megleptük házigazdáinkat, akik könnyezve énekeltek velünk.

A reggeli búcsúzkodás nehéz volt, de mennünk kellett, mert várt még ránk a „kincses város”. Előtte azonban megálltunk Válaszúton, ahol a Kallós Zoltán Alapítvány gazdag, gondosan elrendezett Néprajzi Gyűjteményét tanulmányozhattuk közelről. Az erdélyi és csángó népi kultúra gyöngyszemei tárultak elénk. Rengeteg hímzett használati tárgy, szőttés, stafírung (kelengye), viselet, cserépedény. Gyönyörű, jellegzetes motívumok, színvilág.

Ámulatunkból felocsúdva máris Kolozsvár forgatagába csöppentünk. Először Erdély második legnagyobb gótikus templomát, a Szent Mihály-templomot tekintettük meg. A híres Mátyás-szobrot csak távolról láthattuk, mert rendezvény miatt el volt kerítve. Bejártuk a belváros kis utcáit, megnéztük Mátyás szülőházát, a Bánffy palotát, a Farkas utcai református templomot, előtte a Szent György-szoborral. Ezt a napot Levente bácsi tette még emlékezetesebbé.

Sajnos indulnunk kellett. Magunk mögött hagytuk kincses Kolozsvárt. Előttünk a 600 kilométeres hazafelé vezető út. Volt idő visszaemlékezni, nézegetni a képeket, énekelni, és tervezgetni, hogy ki mikor, kivel tér vissza.

Hatalmas élmény, 2000 kilométer, rengeteg gyaloglás, sok-sok ismeretanyag, információ, tudás. Köszönjük szépen a lehetőséget!